«Seria tan just que el Girona pugés després del que va passar l'any passat!»

Després d'una temporada esportiva d'èxits amb l'ascens del Girona d'hoquei a l'elit, el subcampionat espanyol i el debut europeu de l'Uni, i els triomfs del CPA Girona, avui serà a Montilivi a l'espera del premi gros: la Primera Divisió de futbol

Marta Madrenas, saludant des de la seva ubicació d´abonada a la tribuna baixa de l´estadi de Montilivi · Aniol Resclosa

JORDI ROURA | GIRONA

És una habitual de Montilivi en les últimes temporades, ocupant amb la família les seves localitats a la tribuna baixa. D'on li ve l'afició pel Girona FC?
De fet, de petita, els meus pares ja em portaven a Montilivi. Estic parlant de quan deuria tenir 9 0 10 anys. Cada diumenge anàvem a futbol amb el meu pare i la meva mare. M'agradava molt. Era un moment de festa, tothom al·lucinava amb els senyors que cridaven... erem un grup d'homes i dones que es trobaven allà, que també hi duien els nens, i en tinc un molt bon record.

Aquell era un estadi de Montilivi molt més gèlid.
No, no en tinc aquest record. Per mi era molt agradable i divertit passar els diumenges d'aquesta manera. Quan no era un qui explicava una cosa era l'altre, era una cosa molt social... ara, del futbol ni idea del que passava al camp, això també li ho haig de reconèixer. Durant molt temps, a mesura que em vaig anar fent gran, vaig estar molt temps que no hi anava, fins que ara deu fer quatre o cinc anys m'hi vaig tornar a aficionar. Per fer ciutat i ajuntament, en anys en què no anàvem tan bé, vaig decidir que estava bé donar-hi suport. He viscut la permanència amb el Deportivo, el partit amb el Lugo... He patit molt i també ho he patit moltíssim. I estic contenta perquè he encomanat l'afició als meus fills, que aquests dos últims anys me'ls he emportat sempre amb mi. Ho gaudim en família i amb un grup de gent que ens hem conegut al futbol. Tenim una llotja de tribuna baixa i l'experiència d'anar al camp ens agrada molt.

Vostè, a qui no li ve de nou veure el Girona aquesta temporada, quines sensacions té per a la final contra l'Osasuna?
Estic segura que guanyarem. I pujarem. Tinc aquesta intuïció i espero que es compleixi. Estic patint molt perquè aquesta situació ja l'hem viscuda i ens va sortir malament. Això que a la tercera va a la vençuda a vegades funciona... Jo tinc aquesta intuïció i, a part, penso que a vegades la justícia s'acaba produint. Seria tan just després del que va passar l'any passat! L'equip d'ara dóna gust, m'agrada molt com juga. Penso que a Girona el club, l'afició i la ciutat es mereixen pujar a Primera.

De tots els partits que ha vist en aquesta etapa "moderna" a l'estadi, amb quin es queda?
Lamentablement, amb el del Lugo de l'any passat.

Em pensava que em triaria la remuntada contra l'Alcorcón, del 0-2 al 3-2, el maig de 2013.
No, ja el recordo aquell. Però el dia del Lugo vam viure moments il·lusionants i d'altres de molt durs. Va conjugar tot. Perdre quan havies lluitat tota la temporada feia mal, però aquells moments d'unió de l'afició i l'equip van ser molt emotius. No tinc paraules per descriure com en va ser d'especial aquell partit. Ens vam unir com una comunitat. Va ser emocionant en dos sentits, tot i acabar malament. L'exemple de l'afició és d'aquelles coses que fa ciutat.

Aquesta mateixa setmana hem vist una cosa inaudita a Girona: gent fent deu hores de cua i dormint al ras per una entrada!
Això no s'havia vist mai. Els meus fills, amb el seu pare, també van anar a buscar entrades.

Contra l'Osasuna, llotja o futbol amb la família?
Tocarà llotja. Vindrà el president de la Generalitat i seria gairebé de mala educació no anar a dalt. M'hauré de reprimir més. Aquesta temporada a la llotja només hi he anat una vegada, un dia que anava sense nens. Però demà (avui) com a alcaldessa de Girona haig d'assumir el meu rol institucional. Seré a Montilivi no només com una aficionada més, com cada diumenge, sinó també com a alcaldessa de Girona que dóna suport a l'equip de la ciutat.

Va anar a Pamplona?
No vaig poder, em va fer molta ràbia. Vaig veure el partit en un bar. La segona part, perquè la primera em coincidia amb un ple al Consell Comarcal. El vaig intentar seguir des d'allà però vaig apagar perquè quedava molt lleig. Després vaig veure la segona part.

Per on passa la remuntada? És clau recuperar la solidesa defensiva que s'ha perdut en aquesta promoció?
Vull que juguin com diumenge passat contra el Còrdova.

Si el Girona puja a l'alcaldessa se li girarà feina: caldran moltes reformes a Montilivi?
Aquí hem de tenir en compte que si el Girona puja rebrà uns ingressos en concepte de drets televisius impressionants. Estic segura que sent com són, el club treballarà amb molta cautela, responsabilitat i prudència. Penso que podrem fer les coses junts. Ells són una empresa, una SAE, i amb els seus ingressos hauran de fer el que creguin en funció de les seves necessitats. Amb els ingressos que rebran penso que no hi haurà peticions de feu això o feu allò altre, serà el mateix club que per les seves necessitats ja ho farà. Pensi que poden rebre la

meitat de tot el pressupost d'un any de l'Ajuntament (que està al voltant dels 106 milions d'euros). Sí que nosaltres ara ja teníem concertat fer unes actuacions, independentment de si es puja o no, per millorar les taquilles i construir els lavabos de preferent. Penso que si pugen, però, ells seran autosuficients per fer allò que necessitin.

Què aportaria a la ciutat un Girona de Primera?
Seria fantàstic per a la nostra imatge. Estem treballant molt intensament des del darrer any la imatge de Girona com a destinació turística, molt fermament, i tenint l'Uni com a referent en el bàsquet femení, campió de lliga l'any passat, subcampió aquesta temporada, havent debutat a Europa, també estaria molt bé tenir un referent a dalt de tot en futbol.

I aquest any ja venim també de celebrar l'ascens a l'OK Lliga del Girona CH.
Per això li ho dic, esportivament estem molt bé. Per l'ascens de l'hoquei, pels ciclistes professionals que estan aquí instal·lats, pel CPA Girona que tornarà anar a competir al Mundial... L'esport ens està aportant magnífiques notícies, que ens fan molt feliços. Un futbol de Primera ens ajudaria com a destinació turística i es veuria com un punt potent, tal com hem aconseguit amb la cultura.

Aficionada al futbol però també al bàsquet. Com és que hi va haver dubtes sobre el suport de l'Ajuntament a l'Uni?
La meva filla petita juga a l'Uni GEiEG i m'hi he ben aficionat. Mai hi va haver dubtes a l'hora de donar-los suport, allò es va malinterpretar. Però és igual. El nostre govern sempre donarà suport al bàsquet, i sobretot al femení.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/18/seria-tan-just-que-girona/789292.html?utm_source=rss